

MÍSTNÍ PŘÍLOHA

POSELSTVÍ VEDOUCÍCH ÚZEMÍ

Pozvěme své přátele, aby zakusili požehnání evangelia

Starší Karl D. Hirst

Územní sedmdesátník

V životě máme rádi chvíle, kdy se cítíme neporazitelní. Stojí v příkrém kontrastu s jinými mnohem méně příjemnými okamžiky, které také všichni zažíváme. Po milém okamžiku, kdy cítím, že mi bylo odpuštěno, kdy ti, které miluji, činí dobrá rozhodnutí, kdy slyším skvělý proslov nebo lekci, jež mi promlouvají přímo k srdci – se cítím skvěle!

Když jsem nedávno o těchto okamžicích uvažoval a snažil jsem se tyto prožitky vyjádřit slovy, došel jsem k tomu, že jsem se cítil vnitřně ‚prosvětlen‘. Vše mi připadalo světlejší, lehčí a pozitivnější. Věděl jsem, že mé starosti jen tak neodejdou, ale cítil jsem v sobě energii jim čelit. Našel jsem povzbuzení a radost, které přerušily mé běžnější životní prožitky, a to i tváří v tvář obtížím.

V souvislosti s výzvou napsat toto poselství jsem si vzpomněl na to, co Spasitel řekl Nefitům: „Vpravdě, vpravdě pravím vám, dávám vám, abyste byli světlem tomuto lidu.“¹

Tyto dvě myšlenky se mi v mysli spojily. Radost evangelia mě jako božská něha opravdu ‚prosvětlovala‘ a já jsem pociťoval závazek si tuto útěchu, kterou přinášela, užívat nejen sám, ale umožnit, aby toto světlo viděli i druzí kolem mě. Spasitel dále řekl: „Město, které leží na hoře, nemůže být

skryto. ... [R]ozsvěcují lidé svíci a staví ji pod kbelec? Nikoli, ale na svícen a dává světlo všem, kteří jsou v domě. Tudíž, nechť tak světlo vaše svítí před tímto lidem, aby mohli viděti dobré skutky vaše a oslavovati Otce vašeho, který jest v nebi.“²

Vidím, že radost, které se mi z nebe dostává, není určena jen pro to, aby požehnala mně, ale i ostatním. Mám jim umožnit vidět tuto radost, kterou dostávám, a ony dobré skutky, k nimž mi dává energii.

Existuje snad lepší způsob, jak se dělit o evangelium, než to, když jsme viditelně šťastní díky tomu, že podle něj žijeme? To, že šťastný život je tím neefektivnějším způsobem, jak se můžeme dělit o evangelium, mi připadá jako dokonalý doplněk velkého plánu štěstí³. Kromě toho, chceme-li odvést svůj díl v tomto velkém a posledním shromažďování, myslím, že to nejlépe učiníme tak, že svůj čas budeme věnovat snaze být šťastní Pánovým způsobem. Zdá se, že toto je onen druh misionářské práce, do níž máme být všichni připraveni se zapojit.

Věnujeme-li čas tomu, abychom si uvědomili, že jsme šťastní, že naše radost je darem od Boha a že tato velká radost vždy pramení z života, jenž je v souladu s plánem našeho Nebeského

Otce, budeme lidem zvláštním⁴ – a to z těch správných příčin.

Apoštol Petr tyto myšlenky vyjádřil jinak. Inspirovaně navrhl: „Pána Boha posvěcujte v srdcích svých. Hotovi pak buďte vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás.“⁵

Radost evangelia mi v mých těžkostech přináší naději. Nebylo by moudré jen předstírat, že žádné těžkosti nemám, ale mohu se těšit, že se zaměřím na tyto okamžiky radosti, jež ke mně přicházejí, a nedovolím životním zkouškám a starostem, aby je zakryly před zrakem mým a zrakem ostatních. Namísto toho se mohu snažit nechávat světlo této radosti osvětlovat to, co vidím já i lidé kolem mě. ■

POZNÁMKY

1. 3. Nefi 12:14
2. 3. Nefi 12:14–16
3. Viz Alma 42:8
4. Viz 1. Petrova 2:9
5. 1. Petrova 3:15

Vítejte v místní příloze Liahony!

Tyto stránky, které budou počínaje tímto číslem vycházet ve standardních (tj. nekonferenčních) vydáních Liahony, budou obsahovat poselství územních a kůlových vedoucích, články zaměřené na členy našeho kůlu a různé další informace, které by pro vás mohly být užitečné. Těšíme se na to, že společně budeme tvořit obsah, kterým se budeme vzájemně inspirovat a posilovat ve svém odhodlání následovat Spasitele Ježíše Krista a Jeho evangelium a posilovat kůl Sionu tam, kde jsme.

Je velkým pozhnáním, že jakožto kůl můžeme růst i v tomto směru a šířit poselství Krista tímto způsobem. Je úžasné pomyslet na to, že

máme k dispozici zdroje, které nám tuto práci umožňují.

Pokud byste v Liahoně či na internetových stránkách Církve rádi viděli nějaké konkrétní téma či rubriku nebo byste se rádi stali přispěvateli, neváhejte se nám ozvat! Kontakt: redakceCZ@ldschurch.org. Těšíme se, že na tomto díle budeme pracovat společně.

Místní příloha Liahony bude vycházet v každém čísle české Liahony kromě konferenčních vydání – tedy ve čtyřech číslech ze šesti. Příští rok se na Liahonu můžete těšit v lednu, dubnu, květnu (konferenční vydání), červenci, říjnu a listopadu (konferenční vydání). ■

cirkev-jezise-krista.cz

zpravy-mormon.cz

facebook.com/mormoniCZ

Věděli jste, že...

Kromě Liahony jsou další oficiální zdroje a materiály pro Českou republiku k dispozici také na národních internetových stránkách Církve www.cirkev-jezise-krista.cz a na církevním Zpravodajském portálu www.zpravy-mormon.cz.

Další materiály a informace najdete také na stránce Církve na Facebooku: www.facebook.com/mormoniCZ. ■

Kolik toho v chrámu obdržím?

Gabriela Pilková

Redakce místní přílohy

„Není pro vás důležitějšího cíle, než „Nusilovat o to, abyste byli hodni [jít] do chrámu,“ prohlásil president Thomas S. Monson. Čeští členové mívali dříve příležitost navštívit chrám v rámci českého chrámového týdne třikrát za rok. Později čtyřikrát. V současnosti je pro kůl vyhrazeno osm chrámových týdnů v roce – a ani to často nestačí.

„Díky spojení rostoucího počtu chrámů a moderních technologií, jež nám umožňují plnit posvátné zodpovědnosti vůči předkům skrze práci na rodinné historii, zažíváme

nejpozhnanější dobu v dějinách,“ řekl na generální konferenci v dubnu 2016 starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů.

Ten ve svém proslovu vyzval členy, aby si představili sami sebe v chrámu a usilovali o to, aby byli hodni a připraveni do něj vstoupit. Právě v chrámu lze získat vrcholná pozhnání, která plynou z členství v Církvi.

President Martin Pilka, president kůlu Praha, se podělil o svou zkušenost s navštěvováním chrámu: „Jemou velkou výsadou se setkávat

s bratry a sestrami při pohovoru pro chrámové doporučení. Všímám si, jak svítí jejich oči a září jejich obličej. Vnímám jejich čistotu, která to způsobuje. Dodržování příkázání a osobní čistota jsou nezbytnými podmínkami nejen pro to, abychom do chrámu mohli vstoupit a pocítit ducha Božího a klid, který v těchto posvátných budovách panuje, ale jsou nezbytné hlavně pro to, abychom jako členové Církve mohli vytvářet svůj osobní vztah s Bohem. Ten je jedinečný pro každého z nás, je nenahraditelný a otevírá dveře k našemu poznání věčnosti.

Během let, co chrám navštěvuji, jsem si uvědomil, že platí jednoduché

duchovní pravidlo. Tak, jak jsem na návštěvu chrámu připraven, tolik v chrámu obdržím.

Před návštěvou chrámu rád studuji písmo, která o významu chrámu hovoří. Do chrámu jedu s konkrétní otázkou, na kterou potřebuji ve svém životě obdržet odpověď.

Před cestou se postím a modlím o to, abych byl schopen porozumět vůli Boží ve svém životě. To, co cítím ale jako nutnost, je pokání ze všeho, co jsem neudělal správně, i sebemenší chyby.

Vím, že když jedu do chrámu připraven, tak závoj, který náš život odděluje od života duchovního, je skutečně

tenký a mohu obdržet vedení, inspiraci a poznání, které pro život potřebuji.“

Se znovuzasvěcením chrámu Freiberg v září 2016 bylo zavedeno několik změn v souvislosti s organizační služby v chrámu a kůl Praha s okrskem Bratislava jsou nyní jediné dvě jednotky v chrámovém okrsku, které nadále pořádají vlastní organizované chrámové týdny pod vedením kůlových vedoucích a českých a slovenských chrámových pracovníků. Členové z ostatních zemí si své návštěvy chrámu plánují individuálně (na úrovni jednotlivců a rodin). Společná návštěva členů našeho kůlu v chrámu

tak umožňuje nejen to, že se mohou společně radovat z pobytu v chrámu a ještě více se navzájem poznávat, ale mohou také pocítit požehnání služby téměř 40 českých chrámových pracovníků, včetně jednoho pečeticího – bratra Podlipného. Jako kůl se stáváme soběstačnými i v tomto směru.

Příští český chrámový týden proběhne od 13. do 17. listopadu a termíny chrámových týdnů na rok 2019 budou zveřejněny na přelomu října a listopadu. Chrám je ale samozřejmě možné navštívit i v jiných termínech, jen je třeba, aby si členové zajistili ubytování v chrámové ubytovně individuálně. ■

Cesta k chrámu

Radovan Čaněk

Patriarcha kůlu Praha Česká republika

Bratr Michael Urban, který byl před časem členem odbočky Praha, se jednou vrátil odpoledne ze školy z Drážďan domů do Freibergu. Cestou z nádraží minul rodinu se třemi dětmi. Vzápětí zaslechl: „Amen“. Řekl si: „Kdo se zde modlí?“ Vrátil se k rodině a zeptal se, jestli nepotřebují s něčím poradit. Odpověděli: „Ano, právě jsme se modlili, abychom našli cestu k chrámu.“ Protože vysvětlit cestu od nádraží k chrámu není jednoduché, dovedl je až k chrámu. Když se loučili, otec rodiny děkoval a řekl: „Nyní máme svědectví, že Bůh někdy odpovídá na modlitby ihned.“

Tento zážitek potvrzuje mou zkušenost – když se modlí děti o nějakou konkrétní pomoc, nebo jsou součástí takové modlitby, často Bůh odpovídá na takovou modlitbu ihned a nápadně. A domnívám se, že je to proto, že chce děti ujistit o tom, že skutečně modlitbám naslouchá a že na ně odpovídá. U nás dospělých možná někdy zkouší naši víru a trpělivost. Samozřejmě že i my dospělí můžeme dostat okamžitou odpověď, když je to třeba. A k hlasu Ducha Svatého, který přináší odpovědi na modlitby, budeme určitě vnímavější, když se staneme jako malé děti. (Viz Matouš 18:3–4.)

(Zážitek Michaela Urbana zapsán podle vyprávění jeho matky Ljuby Urbanové.) ■

Knihy Mormonova – důkaz Boží lásky

Jan Pohořelický

President Česko/Slovenské misie

Minulý rok jsme se s misionáři rozhodli, že chceme posílit svoji znalost písem – Slova Božího, naši duchovnost a svědectví, abychom mohli lépe sloužit v našem misionářském povolání.

Také jsme chtěli následovat výzvu proroka, presidenta Thomase S. Monsona: „Pokud Knihu Mormonovu nečtete každý den, prosím vás, abyste začali.“ („Moc Knihy Mormonovy“, *Liahona*, květen 2017, 86.)

Začali jsme číst Knihu Mormonovu a bylo to intenzivní. Přečetli jsme ji za 30 dní. Četli jsme ji všude a stále. Ale hned jsme si mohli všimnout, jak toto studium Knihy Mormonovy změnilo náš postoj jako misionářů. Byli jsme všichni šťastnější, duchovněji, nadšeni. Prostě jsme „svítili“. Další měsíce jsme pokračovali s ostatními písmi – Starým a Novým zákonem, Naukou a smlouvami, Drahocennou perlou.

S Knihou Mormonovou to ale bylo jiné. Viděli jsme rozdíl. Tak jsme se rozhodli, že Knihu Mormonovu budeme studovat opět. Studovali jsme 8 stran denně a soustředili se na Ježíše Krista, Jeho plán štěstí, Jeho vlastnosti a jak toto vše můžeme aplikovat v misionářské službě. Opět jsme viděli velký rozdíl.

Pochopil jsem, že Knihy Mormonova je skutečně důkaz Boží lásky, a potvrzuji slova Proroka Josepha Smitha: „... že se člověk dodržováním

jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy.“ (Knihy Mormonova – úvod.)

Osobně jsem přijal závazek presidenta Russella M. Nelsona, že budu studovat Knihu Mormonovu každý den až do konce svého života. Moc se mi líbí jeho slib: „Když budete Knihu Mormonovu s modlitbou studovat každý den, budete se lépe rozhodovat – každý den.“ („Knihy Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“ *Liahona*, listopad 2017, 63.)

Jsem vděčný za Knihu Mormonovu. Jsem vděčný za pravdy, které jsou v ní obsaženy. Jsem vděčný za Proroka Josepha Smitha, který ji mocí Boží přeložil za méně než 60 dní. Knihy Mormonova je pro mě velkým zdrojem poznání Božího plánu štěstí pro všechny lidi. Za nic na světě bych ji nevyměnil. ■

